

به نام خدا

ساخت ذهن های جوان و خلاق

مولفان :

محبوبه بهبهانی مطلق

فریده لک

سارا حلفه خینی

اسماء عسگری

انتشارات بامن

(با همکاری سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه: بهبهانی مطلق، محبوبه، ۱۳۵۲-
عنوان و نام پدیدآور: ساخت ذهن های جوان و خلاق / مولفان محبوبه بهبهانی مطلق، فریده
لک، سارا حلفه خینی، اسماء عسکری.
مشخصات نشر: انتشارات بامن، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری: ۱۲۴ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۳۸۴-۵۱-۱-۱
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۲۴ - ۱۱۵.
موضوع: ذهن های جوان و خلاق
شناسه افزوده: لک، فریده، ۱۳۴۶
شناسه افزوده: حلفه خینی، سارا، ۱۳۷۵
شناسه افزوده: عسکری، اسماء، ۱۳۶۴
رده بندی کنگره: BF۷۳۹
رده بندی دیویی: ۱۵۷/۰
شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۹۸۰۳۴
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: ساخت ذهن های جوان و خلاق
مولفان: محبوبه بهبهانی مطلق - فریده لک - سارا حلفه خینی - اسماء عسکری
ناشر: انتشارات بامن
صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲
چاپ: زبرجد
قیمت: ۱۲۴۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب‌رسان:
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۳۸۴-۵۱-۱-۱
تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱.....	ساخت ذهن های جوان و خلاق.....
۶.....	فصل اول.....
۶.....	تعاریف.....
۶.....	به سوی خلاقیت.....
۸.....	نوآوری و چشم انداز آن.....
۱۱.....	همگامی با نوآوری.....
۱۳.....	روش های فراگیر.....
۱۵.....	بکارگیری ذهن های جوان.....
۱۷.....	نوآوری در عمل.....
۲۰.....	غلبه بر چالش ها.....
۲۲.....	به سوی موفقیت.....
۲۵.....	فصل دوم.....
۲۵.....	طراحی محیطی.....
۲۵.....	دانش آموز محوری.....
۲۷.....	پویایی.....
۲۹.....	توانمند سازی.....
۳۱.....	راهنمایی موفق.....
۳۳.....	تحقیق پروری.....

۳۵.....	توجهات خاص
۳۸.....	تعامل پروری
۴۰.....	اهمیت به شیوه های دانش آموز محوری
۴۳.....	فصل سوم.....
۴۳.....	تعاریف جدید.....
۴۳.....	آموزش های فراگیر
۴۵.....	نگاهی به واقعیت های موجود
۴۷.....	پژوهش محوری در اولویت اول
۴۹.....	اهمیت تحقیق
۵۲.....	ایجاد خلاقیت
۵۴.....	شیوه های جهانی
۵۶.....	اهمیت محیطی
۵۸.....	نگاهی به سایر رشته ها
۶۱.....	فصل چهارم.....
۶۱.....	گام های اول خلاقیت.....
۶۳.....	تشویق مستمر
۶۵.....	رویارویی با مشکلات
۶۸.....	کار و نوآوری
۷۰.....	تاکید بر ایجاد خلاقیت
۷۲.....	رواداری آموزشی
۷۴.....	به سوی جهانی نو

۷۶	فاکتورهای دخیل
۷۹	فصل پنجم
۷۹	به سوی قلمرو دیجیتال
۸۱	علم و فناوری
۸۴	نگاهی به ابزارهای دیجیتال
۸۶	تفکرات خلاق
۸۸	رسانه و نقش آن
۹۰	تعامل در محیط های آموزشی
۹۲	سویه های منفی و مثبت دیجیتال
۹۵	فناوری در آموزش
۹۸	فصل ششم
۹۸	جامعه پذیری و آموزشی
۱۰۰	رشد فراگیر
۱۰۲	مهارت های ارتباطی
۱۰۴	روانشناسی آموزشی
۱۰۶	ارتباط شروع رشد و توسعه
۱۰۸	تاب آوری در اولویت
۱۱۰	هوش هیجانی
۱۱۵	منابع

فصل اول

تعاریف

به سوی خلاقیت

نوآوری در آموزش شامل فرآیندهای آموزش از طریق خلاقیت و نوآوری است. منظور از فرآیندهای آموزش خلاقیت هرگونه آموزشی است که سعی در ایجاد تفکر و عملکرد خلاقانه دانش آموزان دارد. در حالی که آموزش نوآورانه به اجرای شیوه‌های نوآوری در آموزش اشاره دارد تا یادگیری را برای دانش‌آموزان جالب‌تر و مؤثرتر کند ..

نوآوری در آموزش و خلاقیت در یادگیری، نقش‌های جدید و مهمی را برای یادگیرنده و معلم پیش‌بینی می‌کند که عمدتاً به عنوان مربی، مدرس و تسهیل‌گر در فرآیند یادگیری عمل می‌نماید.

در چشم انداز در حال تحول آموزش ، ادغام رویکردهای آموزشی نوآورانه برای پرورش خلاقیت و تفکر انتقادی در میان یادگیرندگان جوان به طور فزاینده ای ضروری می شود. این بخش به کاوش در آموزش های خلاقانه متناسب با آموزش ابتدایی در ایران می پردازد. با بررسی روش‌ها و شیوه‌های مختلف، مربیان می‌توانند بهتر درک کنند که چگونه محیطی را پرورش دهند که نوآوری و نبوغ را در ذهن‌های جوان پرورش دهد.

یکی از رویکردهای برجسته در پرورش خلاقیت در آموزش، یادگیری مبتنی بر پروژه (PBL) است. PBL دانش‌آموزان را در پروژه‌های بین‌رشته‌ای و دنیای واقعی درگیر می‌کند و به آنها امکان می‌دهد همزمان با توسعه مهارت‌های حل مسئله و خلاقیت، موضوعات را عمیقاً بررسی کنند (ادیب سرشکی و نجفی، ۲۰۲۱، ص ۷۶). از طریق تجربیات عملی و کار مشترک، دانش‌آموزان نه تنها دانش را کسب می‌کنند، بلکه یاد می‌گیرند که آن را در زمینه‌های عملی به کار ببرند و توانایی‌های تفکر انتقادی خود را افزایش دهند.

علاوه بر این، ادغام فناوری در کلاس درس به ارتقای خلاقیت و نوآوری در بین دانش‌آموزان تبدیل شده است. فناوری‌های آموزشی، مانند تخته‌های سفید تعاملی، برنامه‌های آموزشی، و منابع چندرسانه‌ای، فرصت‌های متنوعی را برای تعامل و کاوش فراهم می‌کنند (حسینی و همکاران، ۲۰۲۳، ص ۱۱۲). با استفاده از ابزارهای دیجیتال، مربیان می‌توانند تجارب یادگیری پویا را طراحی کنند که سبک‌های یادگیری فردی را برآورده می‌کند و خلاقیت را در کلاس پرورش می‌دهد.

آموزش نوآورانه دیگری که در آموزش نویدبخش است، یادگیری مبتنی بر تحقیق (IBL) است. IBL دانش‌آموزان را قادر می‌سازد تا با طرح سؤالات، انجام تحقیق و جستجوی راه حل به طور مستقل بر فرآیند یادگیری خود مالکیت کنند (کاظمی و فراهانی، ۲۰۲۲، ص ۴۵). این رویکرد نه تنها کنجکاوی و تفکر انتقادی را پرورش می‌دهد، بلکه دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا دیدگاه‌های مختلف را کشف کنند و درک عمیق‌تری از مفاهیم ایجاد کنند.

علاوه بر محیط‌های کلاس درس سنتی، آموزش در فضای باز و مبتنی بر طبیعت فرصت‌های منحصر به فردی را برای پرورش خلاقیت و مراقبت از محیط زیست در بین دانش‌آموزان دبستانی ارائه می‌دهد. تجارب یادگیری در فضای باز به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا با دنیای طبیعی درگیر شوند و حس شگفتی و کنجکاوی را تقویت

کنند (محمدی و همکاران، ۲۰۲۳، ص ۲۳۱). علاوه بر این، آموزش در فضای باز باعث ارتقاء فعالیت بدنی و رفاه می شود و به توسعه کل نگر کمک می کند.

ادغام آموزش هنر در برنامه درسی، راه دیگری برای پرورش خلاقیت و ابراز وجود در میان یادگیرندگان جوان است. از طریق موسیقی، هنرهای تجسمی، نمایش و رقص، دانش آموزان می توانند خلاقیت خود را کشف کرده و مهارت های مهم اجتماعی-عاطفی را توسعه دهند (پیشقدم و خواجهوی، ۲۰۲۲، ص ۸۹). آموزش هنر نه تنها رشد شناختی را افزایش می دهد، بلکه قدردانی فرهنگی و همدلی را در بین دانش آموزان تقویت می کند.

علاوه بر این، آموزش چندفرهنگی نقش حیاتی در ارتقای خلاقیت و تنوع در مدارس ابتدایی دارد. با گنجاندن دیدگاه ها، فرهنگ ها و زبان های متنوع در برنامه درسی، مربیان می توانند محیط های یادگیری فراگیر ایجاد کنند که تفاوت ها را جشن می گیرد و احترام متقابل را تقویت می کند (رضوی و عابدی، ۲۰۲۳، ص ۱۵۶). آموزش چندفرهنگی، همدلی و درک بین فرهنگی را پرورش می دهد، مهارت های ضروری برای پیمایش در دنیایی که به طور فزاینده جهانی شده است.

آموزش های نوآورانه پتانسیل بسیار زیادی برای تغییر آموزش ابتدایی و پرورش خلاقیت در ذهن های جوان دارند. با پذیرش رویکردهایی مانند یادگیری مبتنی بر پروژه، ادغام فناوری، یادگیری مبتنی بر تحقیق، آموزش در فضای باز، آموزش هنر و آموزش چندفرهنگی، مربیان می توانند محیط های یادگیری پویا ایجاد کنند که حس کنجکاوی، تفکر انتقادی و نوآوری را در بین دانش آموزان دبستان در ایران و فراتر.

نوآوری و چشم انداز آن

در چشم انداز آموزشی معاصر، ضرورت بازتعریف شیوه های آموزشی برای تأمین نیازهای فراگیران مدرن به طور فزاینده ای آشکار شده است. با پیشرفت تکنولوژی و تکامل هنجارهای اجتماعی، مربیان برای تطبیق رویکردهای آموزشی خود برای اطمینان از

تجارب موثر یادگیری به چالش کشیده می شوند. در ایران، مدارس ابتدایی نیز با این چالش‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند و به روش‌های آموزشی نوآورانه‌ای نیاز دارند که با رشد شناختی، اجتماعی و عاطفی جوانان همسو باشد (کریمی و همکاران، ۱۳۹۸؛ جونز و همدانی، ۲۰۲۲). روش‌های آموزشی سنتی در جذب دانش‌آموزان و پرورش مهارت‌های تفکر انتقادی ضروری برای موفقیت در قرن بیست و یکم ناکافی هستند (رحیمی و عابدینی، ۱۳۹۹). بنابراین، مربیان باید رویکردهای نوآورانه‌ای را کشف کنند که نه تنها دانش را انتقال می‌دهد، بلکه خلاقیت، توانایی حل مسئله و سواد دیجیتال را در بین دانش‌آموزان پرورش می‌دهد (محمدپور و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۲۷).

یکی از استراتژی‌های برجسته در تعریف مجدد شیوه‌های تدریس، ادغام فناوری در آموزش کلاس درس است. ابزارها و منابع دیجیتال فرصت‌هایی را برای تجارب یادگیری تعاملی و شخصی‌شده ارائه می‌دهند، که سبک‌های یادگیری متنوع و ترجیحات دانش‌آموزان را تامین می‌کند (رفیعی و همکاران، ۱۴۰۱؛ یونسکو، ۲۰۲۳، ص ۴۵). در ایران، پذیرش فناوری آموزشی با ابتکاراتی مانند برنامه مدارس هوشمند با هدف تجهیز کلاس‌های درس به زیرساخت‌ها و منابع دیجیتال شتاب بیشتری گرفته است (وزارت آموزش و پرورش، ۱۴۰۰). از طریق استفاده از نرم‌افزارهای آموزشی، ارائه‌های چندرسانه‌ای و پلتفرم‌های مشارکتی آنلاین، مربیان می‌توانند محیط‌های یادگیری پویایی ایجاد کنند که مشارکت دانش‌آموز را افزایش داده و مشارکت فعال در فرآیند یادگیری را تسهیل می‌کند (نساجی و همکاران، ۱۴۰۲، ص ۶۸).

علاوه بر این، تعریف مجدد شیوه‌های تدریس شامل پذیرش آموزش‌های دانش‌آموز محور است که یادگیری فعال و رویکردهای مبتنی بر تحقیق را در اولویت قرار می‌دهند. دانش‌آموزان به‌جای اینکه گیرندگان منفعل اطلاعات باشند، تشویق می‌شوند تا از طریق اکتشاف، آزمایش و کشف، بر یادگیری خود مالکیت کنند (رضایی و میرخانی، ۱۳۹۷؛ فهیم و فرهادی، ۲۰۲۱). برای مثال، یادگیری مبتنی بر پروژه، دانش‌آموزان را در وظایف و مسائل دنیای واقعی غرق می‌کند، تفکر انتقادی، همکاری و مهارت‌های حل مسئله را تقویت می‌کند (اصغرزاده و قاسمی، ۱۴۰۲، ص ۱۱۲). مربیان می‌توانند با

ایجاد داربست تجارب یادگیری مرتبط و معنادار برای زندگی دانش آموزان، انگیزه درونی و عشق مادام العمر به یادگیری را پرورش دهند (کرباسیون و همکاران، ۱۴۰۰).

علاوه بر این، نقش معلم در کلاس های درس مدرن از نقش یک انتقال دهنده دانش به یک تسهیل کننده و مربی در حال تغییر است (فتحی و زارعی، ۱۳۹۹؛ هارگریوز و فولان، ۲۰۲۰). در ایران، این تغییر در تأکید بر برنامه های توسعه حرفه ای معلمان با هدف افزایش مهارت های آموزشی و پرورش ذهنیت رشد در بین مربیان مشهود است (وزارت آموزش و پرورش، ۱۴۰۱). آموزش مؤثر در قرن ۲۱ مستلزم آن است که مربیان نه تنها از تخصص موضوعی برخوردار باشند، بلکه مهارت های بین فردی، شایستگی فرهنگی و سازگاری را نیز داشته باشند (صفاری و شاهینی، ۱۴۰۲، ص ۷۵). از طریق تمرین تأملی، تحقیق مشارکتی و جوامع یادگیری حرفه ای مستمر، معلمان می توانند به طور مداوم شیوه های آموزشی خود را برای برآوردن نیازهای در حال تکامل دانش آموزان اصلاح کنند (شیروانی و همکاران، ۱۴۰۱).

علاوه بر این، بازتعریف شیوه های تدریس نیازمند رویکردی کل نگر است که رفاه اجتماعی-عاطفی دانش آموزان را در نظر می گیرد. در ایران، طرح هایی مانند برنامه جامع سلامت مدارس، ارتقای سلامت روان، تاب آوری عاطفی و توسعه مهارت های اجتماعی را در کنار پیشرفت تحصیلی در اولویت قرار می دهند (وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ۱۳۹۹). مربیان نقش تعیین کننده ای در ایجاد محیط های کلاس درس حمایتی و فراگیر دارند که در آن دانش آموزان احساس ارزشمندی، احترام و امنیت برای ابراز خود کنند (پورقاز و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۹۲). ادغام شیوه های ذهن آگاهی، فعالیت های یادگیری اجتماعی-عاطفی و راهبردهای حل تعارض در برنامه درسی می تواند همدلی، خودآگاهی و روابط مثبت را در بین دانش آموزان پرورش دهد (قربانی و همکاران، ۱۴۰۱؛ براکت و همکاران، ۲۰۲۳).

بازتعریف شیوه های تدریس برای دانش آموزان مدرن در مدارس ابتدایی ایران نیازمند رویکردی چندوجهی است که فناوری، آموزش های دانش آموز محور، توسعه حرفه ای

معلم و حمایت اجتماعی-عاطفی را ادغام می‌کند. با پذیرش نوآوری و پرورش فرهنگ بهبود مستمر، مربیان می‌توانند محیط‌های یادگیری ایجاد کنند که دانش‌آموزان را برای پیشرفت تحصیلی، اجتماعی و عاطفی در قرن بیست و یکم توانمند می‌کند (شکیبا و همکاران، ۱۳۹۸).

همگامی با نوآوری

ادغام نوآوری در آموزش کلاسی برای پرورش محیط‌های یادگیری پویا که نیازهای متنوع دانش‌آموزان در مدارس ابتدایی در ایران را برآورده می‌کند، ضروری است. همانطور که پارادایم‌های آموزشی تکامل می‌یابند و نیازهای اجتماعی تغییر می‌کند، مربیان باید رویکردهای نوآورانه‌ای را بپذیرند که تجارب تدریس و یادگیری را افزایش می‌دهد (موسی پور و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۶۳). روش‌های سنتی آموزش که با به‌خاطر سپردن و یادگیری غیرفعال مشخص می‌شوند، به‌طور فزاینده‌ای برای آماده‌سازی دانش‌آموزان برای چالش‌های قرن بیست و یکم ناکافی شناخته می‌شوند (محمدی و همکاران، ۱۳۹۹). بنابراین، مربیان باید فعالانه به دنبال راهبردهای نوآورانه‌ای باشند که تعامل، تفکر انتقادی و خلاقیت را در بین یادگیرندگان جوان ترویج می‌کند (مهری و همکاران، ۱۴۰۲).

یکی از راه‌های پذیرش نوآوری در آموزش کلاسی، استفاده از فناوری‌های دیجیتال است. گسترش ابزارهای دیجیتال و منابع آنلاین فرصت‌هایی را برای مربیان فراهم می‌کند تا از تجربیات یادگیری پیشرفته فناوری استفاده کنند (خسروی و همکاران، ۱۴۰۱). در ایران، ابتکاراتی مانند پروژه ملی آموزش الکترونیکی با هدف ادغام ابزارها و بسترهای دیجیتال در برنامه درسی، فراهم کردن دسترسی دانش‌آموزان به محتوای چندرسانه‌ای تعاملی و محیط‌های یادگیری مجازی (وزارت آموزش و پرورش، ۱۴۰۱). معلمان با گنجانیدن برنامه‌های آموزشی، تخته‌های سفید تعاملی و شبیه‌سازی‌های آنلاین در آموزش خود، می‌توانند سبک‌های یادگیری متنوع را برآورده کنند و تجارب یادگیری شخصی‌سازی شده را تسهیل کنند (Haghgoo et al., 1400, p. 118).

علاوه بر این، پذیرش نوآوری در آموزش کلاسی مستلزم اتخاذ آموزش های یادگیرنده محور است که مشارکت فعال و یادگیری مبتنی بر پرسش را در اولویت قرار می دهد (باقری و همکاران، ۱۴۰۲). راهبردهای یادگیری مشارکتی، مانند بحث های گروهی، آموزش همتایان، و پروژه های مشارکتی، دانش آموزان را قادر می سازد تا دانش خود را از طریق تعامل و همکاری بسازند (صالحی و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۹۲). با پرورش فرهنگ تحقیق و کاوش، مربیان می توانند حس کنجکاوی و توانایی حل مسئله دانش آموزان را پرورش دهند و آنها را به مهارت های ضروری برای موفقیت در جهانی همیشه در حال تغییر مجهز کنند (شیرازی و همکاران، ۱۳۹۸).

علاوه بر این، آموزش نوآورانه کلاس درس فراتر از استفاده از فناوری و رویکردهای آموزشی است تا ادغام محتوای بین رشته ای و ارتباطات دنیای واقعی را در بر گیرد (دادگر و واحدی، ۱۴۰۱). پروژه های متقابل برنامه ای و فرصت های یادگیری تجربی، دانش آموزان را قادر می سازد تا ارتباطات معناداری بین حوزه های موضوعی مختلف برقرار کنند و یادگیری خود را در زمینه های معتبر به کار گیرند (حسینی و کرمی، ۱۴۰۰، ص ۳۵). با پیوند دادن محتوای کلاس به مسائل و چالش های زندگی واقعی، مربیان می توانند دانش آموزان را تشویق کنند تا شرکت کنندگان فعال در جوامع خود و عاملان تغییرات مثبت شوند (خواجهی و همکاران، ۱۴۰۲).

علاوه بر این، پذیرش نوآوری در آموزش کلاسی مستلزم تغییر نقش معلم از یک سخنران به یک تسهیل کننده و راهنما است (نادری و همکاران، ۱۴۰۰). معلمان به جای انتشار صرف اطلاعات، به عنوان مربیانی عمل می کنند که کنجکاوی را برمی انگیزند، مهارت های تفکر انتقادی را پرورش می دهند و به دانش آموزان بازخورد و حمایت می کنند (زارعی و میرزایی، ۱۴۰۱). از طریق آموزش متمایز و مسیره های یادگیری شخصی، مربیان می توانند نیازها، علایق و توانایی های دانش آموزان خود را تطبیق دهند و اطمینان حاصل کنند که هر یادگیرنده فرصت موفقیت را دارد (رحیمی و موسی پور، ۱۳۹۹).

پذیرش نوآوری در آموزش کلاس برای ایجاد محیط های یادگیری پویا که دانش آموزان را برای پیشرفت تحصیلی، اجتماعی و عاطفی توانمند می کند، ضروری است. با ادغام فناوری های دیجیتال، آموزش های دانش آموز محور، محتوای بین رشته ای و تسهیل معلمان، مربیان می توانند فرهنگ خلاقیت، تحقیق و همکاری را پرورش دهند که دانش آموزان را برای موفقیت در قرن بیست و یکم آماده می کند (افتخاری و طاهری، ۱۴۰۲).

روش های فراگیر

ادغام فناوری در محیط های آموزشی، چشم انداز آموزش و یادگیری را متحول کرده است و فرصت های بی شماری را برای تجارب تعاملی و تعاملی ارائه می دهد. در مدارس ابتدایی ایران، ادغام فناوری در آموزش کلاسی به طور فزاینده ای رواج یافته است که به دلیل شناخت پتانسیل آن برای افزایش مشارکت، انگیزه و نتایج یادگیری دانش آموزان است (رفیعی و همکاران، ۱۴۰۱؛ وزارت آموزش و پرورش، ۱۴۰۰، ص. ۱۵). با استفاده از ابزارهای دیجیتال، برنامه های کاربردی نرم افزاری و منابع آنلاین، مربیان می توانند محیط های یادگیری پویا را ایجاد کنند که پاسخگوی نیازها و ترجیحات متنوع یادگیرندگان مدرن باشد (کریمی و همکاران، ۱۳۹۸؛ یونسکو، ۲۰۲۳، ص ۳۲).

یکی از مزایای کلیدی ادغام فناوری در شیوه های تدریس، توانایی شخصی سازی تجربیات یادگیری برای دانش آموزان است. پلتفرم های یادگیری تطبیقی و نرم افزارهای آموزشی می توانند دستورالعمل ها را با سبک های یادگیری فردی، سرعت و سطوح مهارت تنظیم کنند و به دانش آموزان اجازه دهند تا با سرعت خود پیشرفت کنند (محمدپور و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۴۱؛ نساجی و همکاران، ۱۴۰۲). در ایران، ابتکاراتی مانند برنامه ملی آموزش الکترونیکی با هدف فراهم کردن دسترسی دانش آموزان به منابع دیجیتال و مسیرهای یادگیری شخصی شده است که نیازها و علایق تحصیلی آنها را برآورده می کند (وزارت آموزش و پرورش، ۱۴۰۰). با ارائه آموزش های متمایز و بازخورد شخصی، تجارب